

Kazimierz Reguła

Kunice, pow. Myślenice

Informator Archeologiczny : badania 4, 103-104

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przypadkowo odkryte stanowisko badano ratowniczo. Stanowisko położone jest w centrum wsi na działkach uprawnych w kierunku przysiółka Górki.

Zbadano powierzchnię 12 arów, na której odkryto 11 grobów kultury pomorskiej oraz jamę z materiałem typowym dla wczesnego okresu wpływów rzymskich, występujących na głębokości od 15 do 40 cm.

Na cmentarzysku znaleziono 6 grobów kloszowych. Dwa z nich zniszczone zawierały tylko resztki popielnicy i klosza. W pozostałych popielnica przykryta była misą i ustawionym do góry dnem kloszem, obok którego znajdowała się przystawka. Przystawki z reguły były różnej wielkości kubki z uchem, zdobione na załomie brzuśca i bardzo słabo wypalone.

Dwa groby nie posiadały kloszy lecz tylko popielnicę przykrytą w jednym wypadku misą, w drugim dolną częścią naczynia.

Grób Nr 4 był jamą o średnicy 4 m, miąższości 30 cm i płaskim dnem. Odkryto w niej 8 luźno ustawionych kamieni, zaś w jej północnej części ślady spalonych bierwion. Obok kamieni znajdowały się dwa skupiska spalonych kości ludzkich. Zbita, brązowo-czarna ziemia z wypełniska jamy zawierała dużą ilość węgla drzewnego, rozsypane bezładnie spalone kości i ułamki ceramiki.

KUNICE, pow. Myślenice

Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce

Badania prowadził Kazimierz Reguła. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Drugi sezon badań. Osada otwarta z późnego okresu lateńskiego.

Osada położona jest po lewej stronie Raby na łagodnym południowym stoku wzgórza. Przebadano teren o powierzchni 400 m². Pod warstwą humusu na głębokości 40 cm odsłonięto zgrupowanie 17 jam oraz 8 śladów po słupach. Jamy miały kształt kolisty (średnio od 0,90 do 2 m), owalny (średnio od 1,00—2,60 m) i prostokątny (wymiar 2,50 × 2 m). Podczas eksploracji zauważono, że niektóre jamy łączyły się w górnych partiach ze sobą, bądź wkopane były w inne, tego samego rodzaju obiekty. Wypełniska ich to ciemnopopielata warstwa próchnicy, zawierająca obok ceramiki późnolateńskiej także kawałki polepy, węgla drzewnych oraz kamieni. W profilu jamy miały pionowe względnie ukośne ściany zaś dna zagłębione były w całość od 0,50 do 1,24 m.

Przeznaczenie jam było różnorodne: jama prostokątna była zapewne śladem ziemianki mieszkalnej, 3 obiekty pełniły funkcję otwartych palenisk, pozostałe jamy służyły prawdopodobnie jako spichlerze lub zbiorniki na odpadki. Pomiedzy jamami i w najbliższym ich otoczeniu

wystąpiło 8 śladów po słupach, średnicy 28—35 cm. Były to pozostałości nieokreślonej konstrukcji, która wznosiła się nad jamami.

Materiał archeologiczny, w głównej mierze ceramiczny można podzielić na dwie grupy. Pierwszą grupę tworzą naczynia ręcznie lepione: garnki jajowatego kształtu, duże zasobnice, misy z facetowanym brzegiem, kubki beczułkowate i lekko baniaste, czarki łagodnie profilowane i małe miseczki z półkolistym dnem. Drugą grupę stanowią naczynia wykonane na krążku garncarskim: fragmenty naczyń grafitowych, naczyń malowanych na powierzchni, ułamki tzw. lateńskiej ceramiki „siwej” oraz niemalowanej ceramiki typu Podłęże. Poza tym znaleziono tylko dwie osetki z piaskowca i płaską żelazną taśmę.

W oparciu o omawiany wyżej materiał, osadę zaliczyć należy do starszej fazy „celto-przeworskiej” grupy kulturowej. Czas trwania tej fazy pokrywa się mniej więcej z fazą D w systematyce W. Krämera. Dalsze badania wykopaliskowe kontynuowane będą w przyszłym roku.

LUBOSZYCE, pow. Lubsko

patrz okres wpływów rzymskich

Stanowisko 1

ŁĄCZYNO STARE,
pow. Przasnysz

patrz wczesne średniowiecze

NOWA HUTA-Kościelniki

patrz okres wpływów rzymskich

Stanowisko 58 A

NOWE DOBRA, pow. Chełmno

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Bydgoszczy

Stanowisko 1

Badania prowadzili mgr Olga Romanowska-Grabowska i mgr Januariusz Janikowski. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko wczesnolateńskie.

Cmentarzysko grobów kloszowych i jamowych znajduje się na piaszczystym wzniesieniu, ciągnącym się wzdłuż pradoliny Wisły, na odległość około 15 km w kierunku Podwieska. Na wzgórzu tym zlokalizowanych jest kilka innych cmentarzysk, obejmujących chronologicznie okres brązu (kulturę łużycką) do okresu wpływów rzymskich.